

CSODAPALOTA A SZEGEDI ZENEMŰVÉSZETI SZAKGIMNÁZIUMNAK

A szegedi Vántus István Zeneművészeti Szakgimnázium szépséges otthona a szegedi Tóth Péter-palotában

Tóth Péter-palota
(delmagyar.hu)

A szegedi középfokú zeneművészeti oktatás nagyszerű időszakba érkezett 2024. szeptember 1-én: kalandos története eddigi legszebb állomásához. Önálló épületbe – a szegedi belváros egyik legszebb épületébe, a Tóth Péter-palotába – költözhetett, ahol története során először kapott egy helyen otthont a szakgimnáziumi zeneművészeti és a közismereti oktatás. Mindez a szegedcsanádi római katolikus püspökségnek és Gál Ferenc Egyetemnek köszönhető. A palota ugyanis a püspökség tulajdonában volt már évek óta, s amikor a zeneművészeti szakgimnázium vezetése önálló helyet keresve dr. Kiss Rigó László megyés püspök úrhoz fordult, akkor igen optimális döntés született: a nagymúltú, de évek óta romosan álló épület felújítása, de inkább átépítése után ide költözhet a szakgimnázium, melynek fenntartását a Gál Ferenc Egyetem vállalta.

A szegedi Belváros jellegzetes épületét – a szegedi Belvárosi Híd szegedi hídfőjénél az Újszeged felől érkezőket „köszöntő” palotát – Tóth Péter fűszerkereskedő és felesége, Rohrbach Lujza építtette röviddel a nagy szegedi árvíz (1879) után 1882–83-ban, földszintjén különféle üzletek, emeletén nagypolgári lakások voltak. A lakások sokáig megmaradtak, az 1980-as években a Szegedi Nemzeti Színház próbatermei (a színház 8 és fél évig tartó felújítása idején), földszintjén viszont turisztaszálló, majd a Csongrád Megyei Idegenforgalmi Hivatal és a Csongrád Megyei Testnevelési és Sporthivatal működött. Az építkezésben – mely Szeged város egyik legnagyobb építészeti megújítási munkálata volt – 33 szakember, ill. szervezet dolgozott a megújult

épületről alkotott szép kiadvány tanúsága szerint. (A kiadvány a FERROÉP Zrt. gondozásában jelent meg, a cég munkatársai írták szövegeit, készítették fotóit és szerkesztették.) A beruházó a Szeged-Csanádi Püspökség volt, a beruházás előkészítését és lebonyolítását Germán Géza építész, Haladi Andrea koordinátor és Varga Tibor műszaki koordinátor végezte el, a generáltervező a Váncza Művek Építészeti Műterem, a felelős tervező Váncza László Prima- és Ybl-díjas építész volt. A statikus tervezők (Madaras Botond, Madaras Koppány), a gépészt tervező (Tóth Tamás) és az elektromos tervező (Wollner András, Kiss Attila) mellett – zenei intézményről lévén szó – dr. Szanka Károly akusztikus tervező is dolgozott (ez nagy szó, ugyanis Szegeden már számos esetben mulasztották el akusztikus tervező közreműködését kérni...). Valamennyi épületszerkezetípust (fa, kő, fém), a homlokzatokat, a díszítőfestést külön restaurátorművész (összesen öt) tervezte meg, belsőépítészek tervezték meg a bútorozást és az info-grafikákat, kerttervező munkája eredményeként jött létre az épülethez tartozó hangulatos belső park. A kivitelezés a FERROÉP Zrt. és a Possibuild Kft. munkája volt, tegyük hozzá: kiváló munkája. Az építkezés két kemény éve után pedig létrejött az ország egyik legkiválóbb újjáépített palotája, Szeged város igazi dísze, ahol építészeti és szakmailag egyaránt tökéletes minden. A külső homlokzat, mely úgy eklektikus, hogy egyúttal az olasz reneszánsz esztétikumát hordozza, a belső terek pedig úgy újultak meg, hogy miközben igen sok minden hű maradt az eredeti belső architektúrához, ugyanakkor a legkorszerűbben szolgálja a nemes funkciót: a középfokú zenei képzés összes igényeit.

Tóth Péter-palota. A külső homlokzat a latinnyelvű Szent Gellért-felirattal
(Fotó: FERROÉP)

A Tisza felőli főbejáraton belépve – miután elolvastuk az épület feliratát: Symphonia Hungarorum – A magyarok szimfóniája (Szent Gellért híres mondata) – tágas előcsarnokba jutunk; a bejáratától jobbra van a remek akusztikájú Dohnányi-kamara hangversenyterem. Az I. emeleten vannak a közismereti osztálytermek; azaz a történelem során először került egy épületbe a szakgimnázium diákjainak teljes oktatási vertikuma, hosszú évtizedek Tömörkény-, majd Ságvári- (később: Gyakorló) gimnáziumi vendégeskedése, de inkább albérlete után. A felső szinteken vannak a zenei szaktantermek, melyek kivétel nélkül egy-egy nagy magyar zenei egyéniség neveit kapták (nemcsak már elhunytakét, hiszen Kurtág-terem is van). Valamennyi terem komplett berendezéssel és kitűnő hangszerekkel nyílt meg; jó a hangszigetelés, mind a termek között, mind a forgalmas utcák felé.

Az ünnepélyes tanévnyitó 2024. szeptember 1-én volt. A Himnusz közös eléneklése után Szent Gellért legendáját és Juhász Gyula Gellért püspök c. költeményét Varga-Deák Veronika, a szakgimnázium tanára olvasta fel, majd Ujvári István, a szakgimnázium igazgatója ünnepi tanévnyitó beszéde következett, beszédén érződött a meghatottság: 20 éve várt erre a napra. Chopin cisz-moll mazurkáját Balázs Márk 12. o. tanuló játszotta remek stílusban, (tanára: dr. Zsigmondné dr. Papp Éva), majd dr. Dux László, a Gál Ferenc Egyetem rektora köszöntötte az ünneplő közönséget. Spirituális színfolt volt ezután Matthew Lorick Odessa c. marimbára írt műve Gálosi Dávid 11. osztály tanuló előadásában (tanár: Somorjai Péter). Ezután dr. Kiss Rigó László megyés püspök úr emelkedett szólásra, kinek csaknem teljes mértékben köszönhető a grandiózus felújítás és a szakgimnázium befogadása, aki – szeretetteljes gondolatai és intelmei után – áldást is mondott az intézményre és tanulóira. Záró műsorszámként Hubay Jenő Hullámzó Balaton tetején című darabja hangzott el Nagy Csillag Róza 12. o. tanuló (tanára Benedekfi Zoltán) és Csikós-Szelezsán Beáta tanárnő előadásában.

Megnyílt tehát a legszebb szegedi zeneoktatási intézmény, mely alighanem országosan is a legszebb ezidőtájt. Nem tudjuk pontosan, mióta van középfokú zenei oktatás Szegeden, de kívánjuk, hogy immár több mint egy hónapja átadott új épületében – mely 141 éves – legalább további 141 évet éljen meg!

Kiss Ernő

TOVÁBBI KÉPEK A TÓTH PÉTER-PALOTÁRÓL

Tóth Péter-palota – A restaurált oldal bejárata
(Fotó: FERROÉP)

Tóth Péter-palota – A díszlépcső
(Fotó: FERROÉP)

Tóth Péter-palota – A külső homlokzat (részlet)
(Fotó: FERROÉP)

Tóth Péter-palota – A külső homlokzat a szegedi Belvárosi Híd
felől nézve
(Fotó: Somorjai Péter)